

ADOPTIE VAN OORLOGS- EN VERZETSMONUMENTEN DOOR ROTTERDAMSE SCHOLEN

DOOR LOEK ELFFERICH

Medio 1985 werd wethouder H.J. Simons (Onderwijs) benaderd door de heer Henry Regeling, voorzitter van de Stichting Februari 1941. Deze vroeg de wethouder om medewerking opdat in Rotterdam net als elders in het land een proces op gang zou komen van adoptie van oorlogs- en verzetssmonumenten door scholen.

De stichting bleek te berusten op een initiatief en een geste van een Amerikaans-Joods echtpaar, Gilbert geheten. Dit echtpaar — dat niet eerder een relatie met Nederland had gehad — vond dat de ‘Februaristaking’ in 1941, zoals die zich afspeelde te Amsterdam, Zaandam en Enschede, een der zeer zeldzame gelegenheden in de wereldgeschiedenis was geweest waarbij een (deel van een) volk zich trachtte te verzetten tegen maatregelen tegen de Joodse medeburgers.

Het echtpaar stelde een grote som geld ter beschikking en vroeg een aantal achtbare Nederlanders om daarmee zinvolle dingen te gaan doen. Toen na enig onderzoek bleek dat bijvoorbeeld het beschikbaar stellen van studiebeurzen aan het nageslacht van overlevenden en slachtoffers niet nodig was (daarin was reeds voorzien), kwam de gevormde stichting op de gedachte van een simpel stelsel van adopties van monumenten, bedoeld om een educatieve band te leggen tussen verleden, heden en - vooral ook - toekomst.

Een adopterende school verplicht zich de adoptie vol te houden gedurende zeker vijftien jaar. De school verkrijgt daarbij een plaque die in het eigen gebouw kan worden bevestigd. Voorts wordt de school een certificaat verstrekt waaraan vijftien coupons zijn gehecht; bij een willekeurig filiaal van een grote bankinstelling kan elk jaar zo’n coupon worden verzilverd (met in de bedragen op voorhand een zekere inflatiecorrectie verwerkt). Wil de school jaarlijks dat bedrag besteden aan een grote krans, dan is de school daar vrij in. Wil de school volstaan met een eenvoudig boeket en